

Svar (19/2 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er et led i skattemyndighedens arbejde at indgive politianmeldelse i det omfang, der skønnes at foreligge overtrædelser af straffeloven. Kompetencen til at træffe afgørelse i bl.a. sager vedrørende straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 1, er fastlagt i Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1992-8 af 9. juni 1992, som vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

De strafbare forhold, som sælgere og deres rådgivere kan tænkes at have begået i forbindelse med selskabstømning, er for straffelovens vedkommende medvirken til skyldnersvig efter § 283, stk. 1, nr. 3, og medvirken til skattesvig af særlig grov karakter efter § 289.

For så vidt angår særlovgivningen kan sælgerne og deres rådgivere navnlig tænkes at have overtrådt, eller at have medvirket til overtrædelse af, forbuddene mod aktionær-/anparts-haverlån og selvfinansiering i aktieselskabslovens § 115, stk. 1 og 2, og den tidligere anparts-selskabslovs § 84, stk. 1 og 2. Straffen kan ikke overstige en bøde.

I straffesager efter straffelovens § 283, stk. 1, nr. 3, og § 289 er det en betingelse for at pålægge straf, at der er handlet med berigelsesforsæt eller forsæt til skatteunddragelse, således at end ikke grov uagtsomhed kan medføre domfældelse. I erstatningssagerne mod sælgerne af overskudsselskaber er det derimod tilstrækkeligt til at statuere erstatningsansvar, at sælgeren – eller hans rådgivere – har handlet simpelt uagtsomt.

Told- og Skattestyrelsen har i forbindelse med de sager, som hidtil er gennemgået, endnu ikke fundet grundlag for at anmode anklagemyndigheden om at vurdere, om der bør rejses straffesag mod sælgere eller sælgerrådgivere for medvirken til skyldnersvig eller skattesvig af særlig grov karakter. Styrelsen har ej heller fundet grundlag for at anmode anklagemyndigheden om at vurdere, om der bør rejses straffesag mod sælgerne eller deres rådgivere for overtrædelse af selskabslovene.

I overensstemmelse med nogle retningslinier, som er fastsat af Rigsadvokaten, indgiver Told- og Skattestyrelsen alle anmeldelser i selskabstømningssager mod køberne af overskudsselskaberne til statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet. Anmeldelserne indgives »åbent« d.v.s. at styrelsen ikke peger på bestemte strafferegler, som må antages at være over-

trådt; men overlader det til anklagemyndigheden at vælge de bestemmelser, som eventuelle sigtelser skal rejses efter. Anklagemyndigheden har således mulighed for, efter en konkret vurdering af forholdene i det enkelte tilfælde, at rejse sigtelse også mod sælgerne og rådgiverne.

Told- og Skattestyrelsen har indgivet anmeldelserne i overensstemmelse med disse retningslinjer, som der er enighed om blandt de myndigheder, som deltager i oprydningen efter selskabstømningerne. Retningslinjerne forhindrer ikke, at der i selskabstømningssager indgives politianmeldelse mod andre end købere af overskudsselskaber, hvis forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor; men som nævnt ovenfor har styrelsen endnu ikke fundet grundlag for at anmode politiet om at rejse straffesag mod sælgere eller deres rådgivere.

I forbindelse med oprydningen efter selskabstømningerne tager Told- og Skattestyrelsen imidlertid initiativ til at anlægge erstatningssager mod sælgerne for at få flest mulige af de undtagne selskabsskatter i statskassen, og i tilfælde, hvor der er særlig grund dertil, også mod banker, som mere systematisk har medvirket for købere/selskabstømmere. Erstatningsreglerne vil herudover få indirekte betydning for rådgiverne, idet sælgerne må forventes at rejse regreskrav mod de advokater og revisorer, som bistod i forbindelse med overdragelsen af overskudsselskaberne.

Spm. nr. S 1354

Til økonomiministeren (5/2 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvilke skøn der i dag kan gøres over de omkostninger, den norske stat har haft i forbindelse med de store bankredninger i 1980'erne, og vil ministeren kommentere dette i forhold til de sammenligninger med de danske tilsvarende udgifter, jf. »Redning af pengeinstitutter siden 1984« fra juni 1995, side 86?«

Svar (21/2 97)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Som det er anført i ovennævnte rapport side 86 er det meget vanskeligt at opstille sammenlignelige tal for det offentliges omkostninger ved